

Magyar küldöttség utazott Genfbe

Breinh Miklósnak, az Országos Vízügyi Hivatal elnökhelyettesének vezetésével vasárnap magyar vízügyi küldöttség utazott Genfbe, az Európai Gazdasági Bizottság vízügyi bizottságának 10. ülésére. Egyebek között a tag-

államok vízgazdálkodási együttműködésének kiterjesztéséről, a vízminőségi szabványok egységesítéséről és a határokon áterjedő vízszennyeződések kérdéseiről tárgyalnak. (MTI)

Előadó körút a Szovjetunióban

Hétfőn a Szovjetunióba utazott dr. Koncz János, a megyei pártbizottság titkára, aki az SZKP és az MSZMP pártközi együttműködése keretében a Magyar közoktatásügy időszerű kérdéseiről címmel előadást tart Moszkvában és más szovjet városokban.

Vízi gyorssegélyezők

Amikor a kunágotai Jókai utca elnyerte a Virágos utca mozgalom földjét, a lakók azt kérték a tanácstól, hogy a pénzen létesítsen egy közutakat a számukra. Nem a virágokat akarták kevesebb fáradsággal öntözni, hiszen még az ivóvizet is jókora távolságról hordták évekig. Aligha lehetett volna ésszerűbben felhasználni a jutalom összegét. De talán a virágok is hervadásnak indulnak, amíg a Jókai utcaiak a kútra várakoznak, ha a tanács vezetői nem fordulnak segítségért az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóság Vízgazdálkodásért szocialista brigádjához, akik rövidesen elkészítették a kút és a csatornázást. Az utca lakói pedig nem sokkal később kijelölhették társadalmi munkában a vezeték helyét a brigádtagok irányításával.

Szocialista szerződés, vállalások jegyzékét tartalmazó iratgyűjtők hevernek tucatjával az asztalon. Közel 15 év alatt eléggé megkoszodtak az egyik legrégebb szocialista brigád tömör krónikáját őrző papírok. Dr. Törzsy Károly brigádvezetőnek nem kell különösebben kutatni az emlékeztetőben, hogy felidézzon néhányat a kunágotaihoz hasonló történetek közül. Bizonyítékok erre a szép számmal összegyűlt közönlönylevelek is.

Zömmel nem a tervezés a brigádtagok munkája, de egy felajánlás keretében ezen a téren tudja a kollektíva legjobban kamatoztatni tudását. Sok köztünk a műszaki értelmiség, egy-egy problémát több oldalról is ellenőrizhetünk. Vízügyesek lévén, alaposan ismerjük a vízjogi szabályokat. Így a terveinket is általában gyorsan jóváhagyják.

Hogyan támadt az ötletük, hogy mint szellemi dolgozók, ilyen aktívan részt vegyenek a szocialista brigádmunkában?

Az első közös társadalmi munkán nagyon felelősségteljes volt. Istállót építtünk az egyik térszék. Nemsokára szükség lett a szaktudásunkra is. A rőszkei térszék gyorsan meg kellett tervezni egy vízművet. Ha nem készült el időre a terv, nem kaptunk volna állami támogatást az építéshez. Majd sor került az öttömési kút és vízmű tervére is. Ennél sikerült elintéznünk, hogy az Országos Vízügyi Hivatal szakemberei a kutatófúrások keretében fakasszanak vízet. A földmunkát társadalmi munkában vállalták az ott lakók. Ekkor ébredtünk rá, hogy segítségünk akkor a lehető leghatékonyabb, ha a vízügyi témában tevékenykedik a brigád. Kiderítettük a szabad időnkben Zákánvészék, Bordány, Tűzköves, Deszk, Gvállarét, Pusztaszer, Kardoskút gátörvényainak vízellátási tervét. Elvállaltuk a forráskúti csapadékvezető az üllési és a zombódi vízmű tervét. Az utóbbi közönségben ott voltunk a kivitárazásról is, mint művezetők irányítottuk a munkát — mondja Furák András.

Milyen értékűek az eddigi vállalásaik?

Másfél millió forintot érő terveket rajzoltunk évente másfél ezer munkaórán. De ebben oroszlánrészük volt a brigádtagok családtagjai-

Somogyi Károlyné felvétele

Munkában a Vízgazdálkodásért szocialista brigád

nak is. A türelmük, megértésük nagyban megkönnyítette a kollektíva munkáját.

Nem lebecsülendő az sem, hogy több vállalat, intézménnyel jó a kapcsolatunk. Állandóan számítunk egymásra — szól közbe Wolf Mihály.

Mi volt a legutóbbi munkájuk?

A Szegedi Ruházati Szövetkezet mórhalmi szörmekikészítő részlegéhez terveztünk vízművet, és a szennyvízelvezetésre készítettünk tanulmánytervet. Az ideai vállalásainkat várhatóan november végéig teljesítjük, utána készülődhetünk a következő évre.

Bors Győző, a Ruházati Szövetkezet elnöke: — Minden túlzás nélkül mondhatom, hogy igen hasznos az együttműködésünk a Vízgazdálkodásért szocialista brigáddal. A vízmű esetében nagyon szorított az idő. Ismerettség után kutattunk, s így akadtunk rájuk. Nagyon bonyolult lett volna a tervezés, gáztalanítani is kellett a vizet. Korábban már készit-

tettünk másokkal egy tervet, de az nem sikerült a legjobban.

Aki ezek után úgy véli, hogy a Vízgazdálkodásért szocialista brigád tagjai: dr. Törzsy Károly, Furák András, Vargáné Patkós Margit, Mészáros Tibor, Török József, Rác István, Baté József, Gyömbér Mihály, Tarné Sánta Aranka, Szépfalusi József, Tripolszky Imre, Zsoldosné Illés Ida, valamint Wolf Mihály szellemi társadalmi munkájuk mellett hűzódóznak megfogni a lapátnyelet, téved. A többi vízügyessel együtt kivesszük a részüket a fizikai munkából, de elsősorban nem ebben tűnnek ki. Őket igazolják az eredmények. Évekig aranyjelvényesek voltak, tavaly nyerték el a Vállalat Kiváló Brigádjára címet. A vízvédelmet jelképező kémcső, a természetvédelmet szimbolizáló hidroglobusz és a vízjogra utaló paragrafus hirdeti a címerükben, hogy szakmai téren is hármas követelményt állítottak önmaguknak.

Jámbor Ernő

Korom Mihály fogadta Brabec altábornagyot

Korom Mihály, az MSZMP Központi Bizottságának titkára hétfőn a Központi Bizottság székházában fogadta Antonin Brabec altábornagyot, a Csehszlovák Néphadsereg politikai főcsoportfőnökét, a CSKP Központi Bizottságának tagját, aki hivatalos, baráti látogatásra hétfőn érkezett hazánkba. A szívélyes, elvtársi légkörű megbeszélésen jelen volt Kárpáti Ferenc vezérőrnagy, a Magyar Néphadsereg politikai főcsoportfőnöke, miniszterhelyettes,

Lengyel vendégek az MTESZ-nél

Együttműködési megállapodást írnak alá

Tegnap, hétfőn a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Csongrád megyei szervezetének vendégeként Szegedre érkezett a lengyel testvérszervezet, a NOT lódi szervezete delegációja: dr. Ksawery Krassowski, a NOT lódi szervezete elnöke, Zofia Lapot, a NOT lódi szervezete titkára, Tadeusz Milczarek, a lódi szervezet nemzetközi bizottságának elnöke és Elizabeth Mauer, a NOT nemzetközi kapcsolatok osztályának munkatársa.

A lengyel testvérváros szakmai küldöttségét fogadta az MTESZ Csongrád megyei szervezetének vezetője,

Kezdet és folytatás

Hogyan fogadják a munkába álló fiatalokat a gyárakban és a szakmunkástanulói intézetek műhelyeiben? Évente visszatérő a polémia, mivel minden esztendőben megismétlődik a folyamat. Az általános iskolából és tanintézetekből kikerülő ifjak kezét mások fogják meg és próbálják őket új utakon vezetni szüleik helyett. Járnak azok már maguktól is — mondják sokan. Való igaz, hogy megállnak a saját lábukon, de nem is a szó eredeti értelmében kell erre gondolnunk. A felnőtt élet első lépéseiről, a kezdetről van szó, mely esetben gyakran mondogatjuk, hogy amilyen a kezdet, olyan a folytatás. Sok igazság leledzik ebben a szóhasználatban, minden bizonnyal az életpaszta-
lat faragta ki és tartotta fenn.

A munkát, vagy szakmatanulást most megkezdő ifjaknak egy életre lehet kedvező vagy kedvezőtlen befolyást adni. Több éves tapasztalat és adat azt mutatja, hogy Szegeden és környékén minden őszszel körülbelül háromezer kezdő szakmunkás áll cratasorba, létesít első munkaviszonyt életében. Könnyen belátható, ugyanennyien kezdik meg tanulmányaikat is a szakmunkásképző intézetekben, azok tanműhelyeiben vagy a gyárakban, ahol ugyancsak kapcsolatba kerülnek az idősebb munkásokkal, tanítómesterekkel.

Volt alkalmam beszélgetni szakmát tanuló fiatalokkal. Egy ideig figyeltem a gyakorlati óra eseményeit. Az egyik tanítómester, az idősebb korszakból, füstölgött: „Édes fiam, vigyázz a szegélyre, mert meghúzom a füled!” Az „édes fiam” egy nála magasabb, nyugra kamasz volt, hosszú kezekkel és világító hajjal, mely utóbbit a mester nemigen kedvelte. A műhely másik sarkában serénykedő szakoktató viszont alig lehetett megkülönböztetni tanítványaitól, mindössze tíz évvel volt idősebb azoknál, s a haja sem volt sokkal rövidebb. A szünetben a gyerekek faggattam, ki a jó tanítómester? A válaszok ilyenek voltak: — Aki nem idegeskedik. — Értse a mesterségét, és ne kiabáljon velünk. — Akitől sokat lehet tanulni, a szakmából is, meg úgy, általában mindent. — Aki nem veszekszik a frizura miatt, meg a magnó miatt. — Az a jó mester, aki megérti a fiatalokat.

Észrevettem, hogy a veszekedős mesterek között is különbséget tesznek. Értik és érzik a morgás mögötti szférákat is. „A Jenő bácsi is sokat szid bennünket — mondta az egyik fiú —, de valahogy nem csipi meg az embert a szövege.” Alighanem nélkülözhetetlen a mesterek korholása, csak az a kérdés, milyen emberi indítékú az a morgás, mert a fiatal fiúk és lányok egyből megérzik, hogy a szavak mögött emberi szeretet, javító szándék rejteződik-e. Az egyik idős mester, aki a szakmájában eltöltött harmincöt esztendő során százakat nevelt és adta át tapasztalatait, a mesterség minden csínia-bíniára megtanítván ifjú társait, így vallott: — Szeretni és érteni kell a fiatalabbakat, azokat, akik majd tovább folytatják mesterségünket, átvezetik a szerszámokat tőlünk. — Szavaiból kiérződött az idősebb emberek bölcsesége, humánus életfelfogása. A fiatalabb szakoktató ezeket mondta: — Az én szakmában az a jó mester, aki ügyes kezű, van egy harmadik érzéke is, gyors és pontos munkát végez. A csempéket nem lehet

csak úgy fölhányi a falra. A magánéletben is pedánsnak kell lennie a mesternek. Nem lehet iszákos, ideges és részrehajló. Nagyon nyugodt természetűnek kell lennie és meg kell érteni a fiatalokat, azok lelki-világát.

A nyilatkozó mestereknek igazuk van, s bár a minősítécek valamelyest eltértek, mégis egyet mondtak. Azért is tartja mindenki lényegesnek a szakmunkástanulók gyakorlati képzésében levő emberi kapcsolatokat, mert a leendő fiatal szakemberek itt találkoznak életükben először a termelőmunkával, a dolgos mindennapokkal. Itt már képet alkothatnak maguknak arról is, milyen a felnőtt társadalom, milyen élet vár majd rájuk, ha megszerzik a bizonyítványt, s mint teljes jogú szakemberek lépnek munkaviszonyba.

Szerencsére, igen sok üzemben szívesen és szeretettel fogadják a munkába álló ifjú szakembereket. Különösen az utóbbi években javult a helyzet. Már az iskolából való elköszönés is szebbé, ünnepélyesebbé vált, mint korábban. A gyárak is jobban „hónak alá nyúlnak” az érkezőknek, sőt néhol a fogadtatás is ünnepélyessé vált. A jeles bizonyítvánnyal belépőknek pénzjutalmat adnak, s ami ennél is lényegesebb, türelemmel, megértéssel segítik az első lépéseket. Néhány havi bérkiegészítés kedvezet teremt az ifjaknak is, hogy gyorsabban elsajátítsák szakmájuk fogásait, most már a gyakorlatban, igazodva az első munkahely sajátos körülményeire, gépeihez, technológiájához. Persze a pénz, a külsőség nem minden.

Minden bizonnyal jelentősége van a fogadtatás formai oldalának, még az üdvözlő szavaknak is. De ez csupán egy röpké pillanat. Ezután következik az igazi fogadtatás, a hétköznapokon, a gépek mellett, a munkatársak mellett. Sokkal lényegesebbnek mondható, hogy ezután mi történik. Mennyire törődnek a kezdőkkel később, egy bizonyos idő eltelté után megkérdezik-e tőlük, hogyan érzik magukat, olyan munkakört kaptak-e, amely tetszik nekik, amelyet kedvelnek? Szaktudásuknak megfelelő színvonalon foglalkoztatják-e őket, elmondhatják-e véleményüket az idősebb szakértőknél, a vezetőknél? Egyáltalán, milyen a légkör a műhelyben?

A kezdő lépések annyira lényegesek, hogy nagyban attól függ az emberek későbbi magatartása. S ne feledjük, amikor az ifjak belépnek első munkahelyükre, nem csupán egy „munkaerő” lép be és szakmáját gyakorolja, hanem emberséget is ott tanul környezetében, ott ragad rá a viselkedés, a stílus, az öröm és a bánat is, az első munkahelyen, az idősebbek között kap és kaphat politikai ismereteket, elvívást is a kezdő fiatal. Egy idősebb szakmunkás mondta, kissé szorongva, nehogy frázisnak tartsa bárki is: a kezdő gyerekeket anjukként kell szeretni és támogatni, de ezen felül arra is nevelni őket, hogy a szakmai ismeretek mellé tanulják meg tisztelni társaikat, hazájukat, a mi szocialista rendszerünket.

Ahol úgy fogadják a kezdőket, majd a dolgos hétköznapokon sem feledkeznek meg munkatársakról, az ifiabbakról, ott aligha lesz gond, probléma. Talán annyi is elegendő ehhez, ha az idősebb generáció néha visszaemlékezik arra az időszakra, amikor még ő volt kezdő.

Gazdag István

Szakmunkástanuló- és ifjúságkarnapok

Kulturális szemle

Vasárnap zajlott le Hódmezővásárhelyen a Szakmunkástanuló- és ifjúságkarnapok másfél hónapos rendezvénysorozatának kul-

turális része a Komócsin Zoltán Szakközépiskolában. Délután 9 órakor szoboravatás ünnepségre került sor az intézmény előtti parkban. Ezt követően megkezdődött a szakmunkástanulók megyei kulturális seregszemléje, melyen versmondók, énekkarok és irodalmi színpadok mérték össze tudásukat. Az eredmények a következők:

Az amatőr színpadok versenyében első a 600. sz. Móra Ferenc Szakmunkásképző Intézet (Szeged), második a 624. sz. Szakmunkásképző Intézet (Szeged), harmadik a 640. sz. Textilipari Szakmunkásképző Intézet (Szeged).

A versmondók kategóriájában első Laczi Etelka (624. sz. Szakmunkásképző Intézet), második Machan Zsuzsanna (640. sz. Textilipari Szakmunkásképző Intézet), harmadik Dobák Éva (600. sz. Móra Ferenc Szakmunkásképző Intézet).

Kamaraegyüttesek közül első a Kereskedelmi és Végleglítőipari Szakmunkásképző Intézet (Szeged), második a 624. sz. Szakmunkásképző Intézet (Szeged), harmadik pedig a 603. sz. Szakmunkásképző Intézet (Szent-) együttese lett.

Magyar elnök — e.őször

Magyar elnököt választott — fennállása, 1959 óta először — az Európai Sugárbiológiai Társaság, a nagy energiájú röntgen- és radioaktív sugárzások biológiai hatásainak vizsgálatával foglalkozó kutatók szakmai egyesülete. Az elnöki teendőket az elkövetkező két évben Szanyik B. László, az Országos „Frédéric Joliot-Curie” Sugárbiológiai és Sugáregészségügyi Kutatóintézet igazgatója látja el.

A társaság idei konferenciáján, az NSZK atomkutató központjában, Jülichben húsz országból közel 300 sugárbiológus, közöttük kilenc magyar szakember vett részt, több mint száz előadás hangzott el a sugárbiológia és a nukleáris technológia kérdéseiről, a sugárbiológia szerepéről a daganatgyógyításban. Beszámoltak a kutatók — közöttük magyar szakemberek — a sugárzásnak az élő sejtre és annak alkotórészeire gyakorolt hatásáról és a legújabb védelmi eljárásokról.